

วิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ (Active Learning)
ในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตร

วิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ

ชื่อผู้วิจัย

อาจารย์สุรเดช ลิทธิรักษ์

งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนานักศึกษา

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ

ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ (Active Learning) ในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา

ชื่อผู้วิจัย : อาจารย์สุรเดช สิริธิรักษ์

สาขาวิชา : สาขาวิชาการโรงแรม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ของการวิจัย1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา จำนวน 4 คน ได้มาโดยการใช้การสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้สูตร ของทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973 : 727-728) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียน วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติ t-test dependent

ผลการศึกษาพบว่า

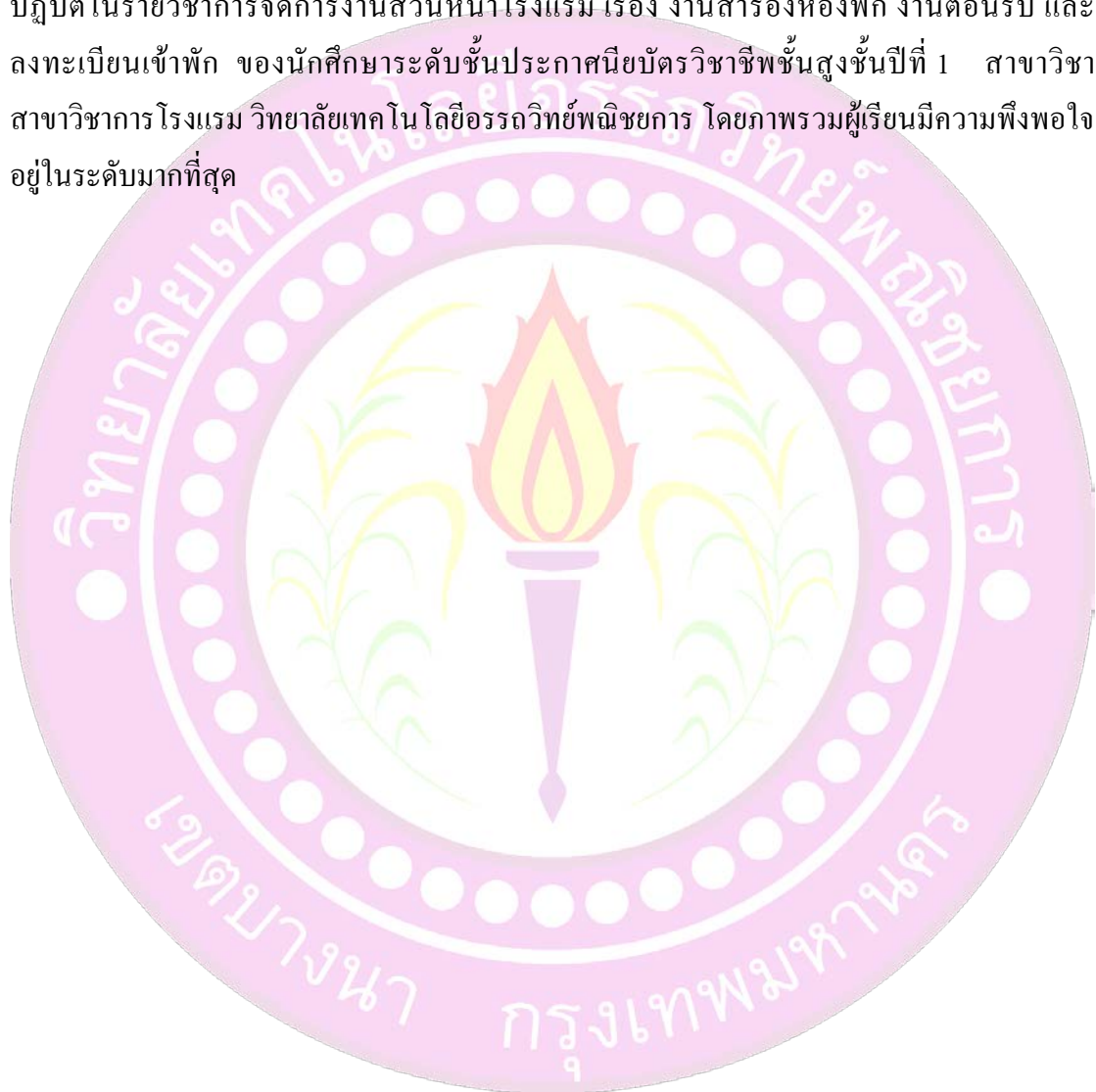
1. พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาการโรงแรม

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ ที่เรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ มีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 67.00

4. นักศึกษามีความพึงพอใจการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และ ลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ โดยภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ” เป็นรายงานวิจัยในชั้นเรียนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ เล็งเห็นถึงประโยชน์ต่อการเรียนที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ท้ายที่สุดนี้ ผู้จัดทำขอขอบคุณ อาจารย์ที่ปรึกษา หัวหน้าระดับชั้น ปวส.1 และนักเรียนระดับชั้น ปวส.1 ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเป็นอย่างดีต่อการทำรายงานวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้

สุรเดช สิริรักษ์
ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	(1)
บทคัดย่อ.....	(2)
สารบัญ.....	(3)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	3
ขอบเขตการวิจัย	4
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ของการวิจัย	5
กรอบแนวคิด	5
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ (Active Learning)	6
แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	25
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
บทที่ 4 ผลการวิจัย	30
การวิเคราะห์ข้อมูล	31
บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผล	37
สรุปผลการวิจัย	37
การอภิปรายผล	38
ข้อเสนอแนะ	39
ภาคผนวก	40
บรรณานุกรม	54
ประวัติผู้วิจัย	56

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับโรงเรียน ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ใน 3 รูปแบบ ซึ่งโรงเรียนสามารถเลือกรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาตามความเหมาะสมและบริบทของโรงเรียน ได้แก่การเรียนในชั้นเรียน (On Site) การเรียนผ่านโทรทัศน์ (On Air) การเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563, น.6)

สถานศึกษาเป็นสถานที่ที่มีนักเรียนอยู่รวมกันจำนวนมาก มักจะมีความเสี่ยงสูงหากมีระบบการจัดการ ที่ไม่ดีอาจจะมีการแพร่ระบาดของเชื้อ COVID-19 ได้ในกลุ่มเด็ก เนื่องจากพบว่าการติดเชื้อ COVID-19 ส่วน ใหญ่จะไม่ค่อยมีอาการ หรือมีอาการแสดงค่อนข้างน้อย ความรุนแรงจะน้อยมาก แต่เด็กนักเรียนจะเอาเชื้อ กลับบ้าน อาจทำให้การแพร่ระบาดเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว (Super spread) ไปยังบุคคลในบ้าน หากมีการ ระบาดในกลุ่มเด็กขึ้น จะมีผลกระทบในสังคมหรือผู้ใกล้ชิด เช่น ครูพ่อแม่ ผู้สูงอายุที่ติดเชื้อจากเด็ก ดังนั้น หากมีการเปิดเรียน มีโอกาสสูงที่จะเกิดการติดเชื้อในกลุ่มเด็กเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเด็กเป็นกลุ่มที่ต้องได้รับการดูแล และระมัดระวังในการกระจายเชื้อเป็นอย่างมาก มาตรการในการเปิดเทอม จึงมีความสำคัญมากในการควบคุม การระบาด การวางแผนเปิดเทอมจึงต้องมั่นใจว่าสามารถควบคุมไม่ให้เกิดการระบาดของโรคในนักเรียนได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563, น.1) การจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ COVID-19 ควรเปลี่ยน ให้ทุก ๆ ที่ กลายเป็นห้องเรียน เพราะการเรียนรู้อย่างต้องดำเนินอยู่ แม้นักเรียนไม่สามารถไปโรงเรียนตามปกติ ผู้เรียนจำเป็นจะต้องมีความสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องและเป็นผู้แสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลาประกอบกับปัจจุบันมีองค์ความรู้ใหม่เกิดขึ้นมากมายทุกวินาทีทำให้นิเวศน์ทางวิชาการมีมากกว่าที่จะเรียนรู้จากในห้องเรียนได้หมด ซึ่งการสอนแบบเดิมด้วยการ “พูด บอก เล่า” ไม่สามารถจะพัฒนาให้ผู้เรียนให้นำความรู้ที่ได้จากการเรียนในชั้นเรียนไปปฏิบัติได้ดี ดังนั้น อาจารย์จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เทคโนโลยี และการเรียนรู้ของนักเรียนจากผู้สอนคือผู้ถ่ายทอด ปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ชี้แนะวิธีการค้นคว้าหาความรู้เพื่อพัฒนา

ผู้เรียนให้สามารถแสวงหาความรู้และประยุกต์ใช้ทักษะต่างๆ สร้างความเข้าใจด้วยตนเอง จนเกิดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย(ไพฑูรย์ สีนลรัตน์, 2545,สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และทัศนีย์ บุญเดิม,2545,ทิศนา แคมมณี,2548,บัณฑิต ทิพากร,2550)

Active Learning เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาหรือประกอบอาชีพในอนาคตหลักการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning เป็นการนำเอาวิธีการสอนเทคนิคการสอนที่หลากหลายมาใช้ออกแบบแผนการสอนและกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน Active Learning จึงถือเป็นการจัดการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน อีกทั้งยังช่วยส่งเสริม student engagement, enhance relevance, and improve motivation ของผู้เรียน งานวิจัยทางการศึกษาจำนวนมากยืนยันว่า การเรียนรู้ที่แท้จริงเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการเรียนรู้กันอย่างจริงจัง (actively involved) แม้แต่การเรียนรู้จากการฟังผู้เรียนก็ต้องได้ปฏิบัติการฟังจริงๆ อย่างตั้งใจจึงจะเกิดการเรียนรู้ได้ อย่างไรก็ตามผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่ผ่านมาไม่ต่ำกว่าสองทศวรรษให้ข้อเสนอว่าผู้เรียนต้อง “ทำ” มากกว่าเพียงแค่ฟัง กล่าวคือ ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน อภิปราย หรือแก้ปัญหา ที่สำคัญที่สุดต้องปฏิบัติอย่างจริงจัง ในงานที่ใช้การคิดขั้นสูงในระดับวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมิน (Chickering and Gamson, 1987) จึงได้มีการเสนอว่า กลวิธีที่สนับสนุนการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) คือ กระบวนการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้ทำและคิดในสิ่งที่ทำ (Bonwell and Eison, 1991)

จากแนวคิดดังกล่าวจึงได้เกิดแนวทางการเรียนรู้ที่เอื้อประโยชน์สูงสุดให้แก่ผู้เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ หรือ (learning by doing) ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่มุ่งเน้นทักษะปฏิบัติเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้หรือข้อค้นพบใหม่ เป็นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้การสอนแบบลงมือปฏิบัติยังช่วยเพิ่มพูนคุณภาพการเรียนรู้ เช่น แรงจูงใจในการเรียนรู้ (Motivation) การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง และเพิ่มการมีทักษะการถ่ายทอดโยความรู้ (Transferable Skills) (Evans & Abbott, 1998) ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความใฝ่รู้ และรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม ผู้วิจัยได้คำนึงถึงข้อเสนอแนะต่างๆ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำมาปรับใช้ในการออกแบบงานวิจัยครั้งนี้ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาการโรงแรมให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่ใฝ่เรียนรู้มีทักษะ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่จะนำไปประยุกต์ใช้ได้ ในรายวิชาอื่นๆ ในการศึกษาต่อและในการดำเนินชีวิตในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วยขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างและขอบเขตด้านตัวแปรซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

สมรรถนะอาชีพประจำหน่วยการเรียนรู้แสดงความรู้เกี่ยวกับงานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จุดประสงค์ทั่วไป/บูรณาการเศรษฐกิจพอเพียง

- 1.1 เพื่อให้รู้และเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของงานสำรองห้องพัก

1.2 เพื่อให้มีทักษะในการสรุปเกี่ยวกับความสำคัญและจุดประสงค์ของงานสำรวจ
ห้องพัก

2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม/บูรณาการเศรษฐกิจพอเพียง

2.1 ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของงานสำรวจห้องพักได้

2.2 ผู้เรียนสามารถสรุปเกี่ยวกับความสำคัญและจุดประสงค์ของงานสำรวจ
ห้องพักได้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็น นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา จำนวน 261 คน (ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2564 จาก
สำนักทะเบียนและวัดผล)

ขอบเขตด้านประชากรกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา จำนวน 4 คน ได้มา
โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้สูตร ของทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973 : 727-728)

ตัวแปรในการการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนรู้เรียนรู้แบบ (Active Learning)โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือ
ปฏิบัติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจ

ระยะเวลาในการทำวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เวลาศึกษาระหว่างเดือน พฤศจิกายน 2564 ถึง เดือน กุมภาพันธ์
2565

พื้นที่ในการเก็บข้อมูล

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา 280 ถนน สรรพาวุธ แขวงบางนา เขตบางนา
กรุงเทพมหานคร 10260

สมมติฐานการวิจัย

1. พฤติกรรมการเรียนที่เรียนรู้แบบ (Active Learning)โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติใน
รายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรวจห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก มี
พฤติกรรมการเรียนที่ดีขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยใช้ในการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยใช้ในการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก อยู่ในระดับมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

วิทยาลัย หมายถึง วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

พฤติกรรมกรเรียน หมายถึง การกระทำกิจกรรม การตอบสนอง ปฏิกริยา หรือวิธีการ และเทคนิคในการ เรียนของนักเรียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติ ให้บรรลุจุดประสงค์ในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม

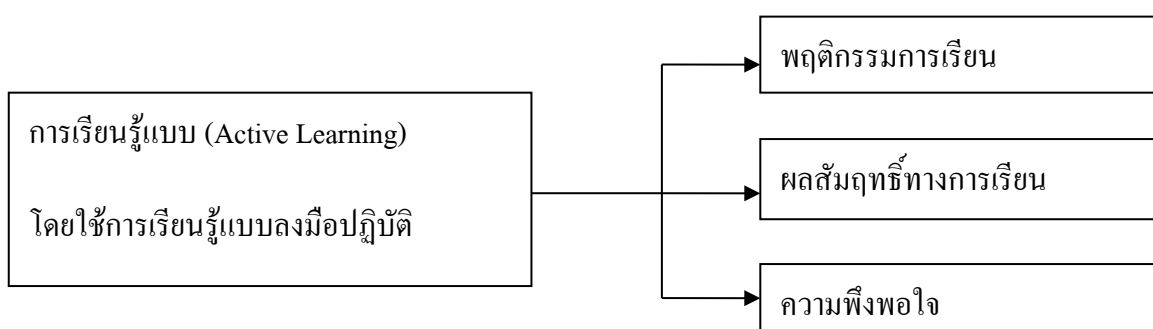
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลด้านความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียน ในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม ซึ่งวัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกและความนึกคิดของผู้เรียนหลังจากที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบActive learning โดยการลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม ซึ่งวัดจากแบบประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนแบบแบบActive learning
2. ได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาวิชาอื่นๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ ในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

1. ความหมายและลักษณะของการเรียนรู้แบบ (Active Learning)
2. รูปแบบการเรียนรู้แบบ (Active Learning)
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายและลักษณะของการเรียนรู้แบบ (Active Learning)

ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning

ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้

แพทยศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2559 : 3) กล่าวว่า การเรียนรู้เชิงรุกเป็น การเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องค้นหาเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ โดยการลงมือปฏิบัติอย่างมีความหมาย เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
2. ผู้เรียนได้เรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน มีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความ รับผิดชอบ
3. ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่ได้อ่าน ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก และเป็นผู้จัดระบบการ เรียนรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้เรียนมีโอกาสประยุกต์ และบูรณาการข้อมูลข่าวสาร หรือสารสนเทศ และหลักการ ความคิดรวบยอด
5. อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วย ตนเอง
6. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และการสรุปบทวนของผู้เรียน

สุพรรณิ ชาญประเสริฐ (2557:3-6) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงสุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการคิดขั้นสูง
3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีการลงมือปฏิบัติ ทำงาน คิดและแก้ปัญหาาร่วมกัน
4. ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ออกแบบกิจกรรมและจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ การฟัง อ่าน เขียน แสดงความคิดเห็นและการคิดขั้นสูง
5. ผู้เรียนมีอิสระและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างมากและมีผู้เรียนส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

น้าค้าง ศรีวัฒนาโรทัย (2555) ได้ให้ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning ดังนี้

1. เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เช่น การแสดงความคิดเห็น การสะท้อนการเรียนรู้ การเขียนเพื่อทบทวนสิ่งที่ได้เรียนไป เป็นต้น
2. การเรียนรู้เชิงรุก มักเป็นกิจกรรมที่เป็นกลุ่มย่อยดังนั้น ผู้เรียนจึงมีโอกาสได้เรียนรู้การแบ่งหน้าที่ในการทำงาน ฝึกความรับผิดชอบในงานของตนเองและงานของส่วนรวม มีวินัยในการทำงาน
3. เป็นการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการเรียนรู้พร้อมกันหลายๆ ด้าน เช่น การอ่าน การเขียน การรับฟังผู้อื่น การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผล เพื่อแก้ปัญหาหรือทำงานที่ได้รับมอบหมาย
4. ผู้เรียนค้นคว้า และบูรณาการข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ ทฤษฎี หรือหลักการต่าง ๆ ที่มีเพื่อสร้าง

วิธีการแก้ปัญหา จนกระทั่งสร้างเป็นความคิดรวบยอดของตนเองต่อเรื่องราวต่างๆ ตามที่ครูได้วางแผนเอาไว้

Bonwell and Eison (1991) ได้ให้ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning ดังนี้

1. เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งลดกระบวนการสื่อสาร และการถ่ายทอดเนื้อหาให้กับนักเรียนเพียงอย่างเดียว เน้นการพัฒนาการคิดระดับสูง
2. เน้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติมากกว่าฟังบรรยาย
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่น อ่าน เขียน และอภิปราย
4. เน้นการสำรวจเจตคติและคุณค่าที่มีอยู่ในตัวนักเรียน
5. เน้นการวัดและประเมินด้านการคิดระดับสูง
6. ทั้งครูและนักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับจากการสะท้อนความคิดอย่างรวดเร็ว

Active Learning คือกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Bonwell, 1991) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้สมมติฐานพื้นฐาน 2 ประการคือ 1) การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์, และ 2) แต่ละบุคคลมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Meyers and Jones, 1993) โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (receive) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (co-creators) (Fedler and Brent, 1996)

Active Learning เป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง แปลตามตัวก็คือเป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือ การลงมือทำซึ่ง “ความรู้” ที่เกิดขึ้นก็เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้การเรียนรู้โดยการอ่าน, การเขียน, การโต้ตอบ, และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์, การสังเคราะห์, และการประเมินค่า

Active Learning คือกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำและได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Bonwell, 1991) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้สมมติฐานพื้นฐาน 2 ประการคือ 1) การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์, และ 2) แต่ละบุคคลมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Meyers and Jones, 1993) โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (receive) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (co-creators) (Fedler and Brent, 1996)

Active Learning เป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง แปลตามตัวก็คือเป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือ การลงมือทำ ซึ่ง “ความรู้” ที่เกิดขึ้นก็เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำ มากกว่าการฟังเพียง

อย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้การเรียนรู้โดยการอ่าน, การเขียน, การโต้ตอบ, และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์, การสังเคราะห์, และการประเมินค่าดังกล่าวนั่นเองหรือพูดให้ง่ายขึ้นมาน้อยก็คือ หากเปรียบเทียบความรู้เป็น ” กับข้าว ” อย่างหนึ่งแล้ว Active learning ก็คือ ” วิธีการปรุง ” กับข้าวชนิดนั้น ดังนั้นเพื่อให้ได้กับข้าวดังกล่าว เราก็ต้องใช้วิธีการปรุงอันนี้แหละแต่ว่ารสชาติจะออกมาอย่างไรก็ขึ้นกับประสบการณ์ ความชำนาญของผู้ปรุงนั่นเอง(ส่วนหนึ่งจากผู้สอนให้ปรุงด้วย) “เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ในการนี้ครูต้องลดบทบาทในการสอนและการให้ข้อความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรงลง แต่ไปเพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะททำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการจะทำกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น และอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์โดยการพูด การเขียน การอภิปรายกับเพื่อนฯ”

กระบวนการเรียนรู้ Active Learning ทำให้ผู้เรียนสามารถรักษาผลการเรียนรู้ให้อยู่คงทนได้มากและนานกว่ากระบวนการเรียนรู้ Passive Learning เพราะกระบวนการเรียนรู้ Active Learning สอดคล้องกับการทำงานของสมองที่เกี่ยวข้องกับความจำ โดยสามารถเก็บและจำสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม มีปฏิสัมพันธ์ กับเพื่อน ผู้สอน สิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ได้ผ่านการปฏิบัติจริง จะสามารถเก็บไว้ในระบบความจำระยะยาว (Long Term Memory) ทำให้ผลการเรียนรู้ยังคงอยู่ได้ในปริมาณที่มากกว่า ระยะยาวกว่า ซึ่ง อธิบายไว้ ดังรูป

กระบวนการเรียนรู้ Passive Learning

1. กระบวนการเรียนรู้โดยการอ่านท่องจำผู้เรียนจะจำได้ในสิ่งที่เรียนได้เพียง 10%
2. การเรียนรู้โดยการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียวโดยที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมอื่นในขณะที่อาจารย์สอนเมื่อเวลาผ่านไปผู้เรียนจะจำได้เพียง 20%
3. หากในการเรียนการสอนผู้เรียนมีโอกาสดูเห็นภาพประกอบด้วยก็จะทำให้ผลการเรียนรู้คงอยู่ได้เพิ่มขึ้นเป็น 30%
4. กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเพิ่มขึ้น เช่น การให้ดูภาพยนตร์การสาธิตจัดนิทรรศการให้ผู้เรียนได้ดูรวมทั้งการนำผู้เรียนไปทัศนศึกษา หรือดูงาน ก็ทำให้ผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้น เป็น 50%

การเรียนการสอนแบบ Active Learning เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมี ปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การระดมสมอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการทำกรณีศึกษา เป็นต้น โดยกิจกรรมที่นำมาใช้ควรช่วยพัฒนาทักษะการ คิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสาร/นำเสนอ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสม บทบาทของผู้เรียนนอกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันด้วย ผู้สอนควรลดบทบาทในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนในลักษณะการบรรยายลง และเพิ่มบทบาท ในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมต่างๆ รวมถึงการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมใน การเรียนรู้

ลักษณะของการเรียนแบบ Active Learning

1. เป็นการพัฒนาศักยภาพการคิดการแก้ปัญหาและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในรูปแบบของความ ร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
4. เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสารสารสนเทศสู่ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า
5. ผู้เรียนได้เรียนรู้ความมีวินัยในการท านร่วมกับผู้อื่น
6. ความรู้เกิดจากประสบการณ์และการสรุปของผู้เรียน
7. ผู้สอนเป็นผู้อ านวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

วิธีการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบ Active Learning

1. แบบระดมสมอง (Brainstorming)
2. แบบเน้นปัญหา/โครงการ/กรณีศึกษา (Problem/Project-based Learning/Case Study)
3. แบบแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing)
4. แบบแลกเปลี่ยนความคิด (Think – Pair – Share)
5. แบบสะท้อนความคิด (Student's Reflection)
6. แบบตั้งคำถาม (Questioning-based Learning)
7. แบบใช้เกม (Games-based Learning)

Active Learning จึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรค์ทางปัญญา (Constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวก ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น โดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือ ผู้เรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับ จากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สถาพร พุทธิพิบูล, 2558)

ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning เป็นดังนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2553)

1. เป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
3. ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน
5. ผู้เรียนเรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ
6. เป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
7. เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง
8. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสาร หรือสารสนเทศ และหลักการความคิดรวบยอด

9. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

10. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และการสรุปบทวนของผู้เรียน

บทบาทของอาจารย์ผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางของ Active Learning ดังนี้ (ณัชนัน แก้วชัยเจริญกิจ, 2550) จัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กิจกรรมต้องสะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนและเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน

1. สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และการเจรจาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นพลวัต ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้
3. จัดสภาพการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน
4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทาย และให้โอกาสผู้เรียนได้รับวิธีการสอนที่หลากหลาย
5. วางแผนเกี่ยวกับเวลาในการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ทั้งในส่วนของเนื้อหา และกิจกรรม
6. ครูผู้สอนต้องใจกว้าง ยอมรับในความสามารถในการแสดงออก และความคิดของผู้เรียน

เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน รวมทั้งสามารถใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับ ทั้งการเรียนรู้เป็นรายบุคคล การเรียนรู้แบบกลุ่มเล็ก และการเรียนรู้แบบกลุ่มใหญ่ McKinney (2008) ได้เสนอตัวอย่างรูปแบบหรือเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning ได้ดี ได้แก่

1. การเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับประเด็นที่กำหนดแต่ละคน ประมาณ 2-3 นาที (Think) จากนั้นให้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนอีกคน 3-5 นาที (Pair) และนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด (Share)
2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative learning group) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยจัดเป็นกลุ่มๆ ละ 3-6 คน

3.การเรียนรู้แบบทบทวนโดยผู้เรียน (Student-led review sessions) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และพิจารณาข้อสงสัยต่าง ๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูจะคอยช่วยเหลือกรณีที่มีปัญหา

4.การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้าบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงาน และหรือขั้นการประเมินผล

5.การเรียนรู้แบบวิเคราะห์วิดีโอ (Analysis or reactions to videos) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ดูวิดีโอ 5-20 นาที แล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือสะท้อนความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ดู อาจโดยวิธีการพูดโต้ตอบกัน การเขียน หรือ การร่วมกันสรุปเป็นรายการกลุ่ม

6.การเรียนรู้แบบโต้เถียง (Student debates) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้ เพื่อยืนยันแนวคิดของตนเองหรือกลุ่ม

7.การเรียนรู้แบบผู้เรียนสร้างแบบทดสอบ (Student generated exam questions) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสร้างแบบทดสอบจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว

8.การเรียนรู้แบบกระบวนการวิจัย (Mini-research proposals or project) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่อิงกระบวนการวิจัย โดยให้ผู้เรียนกำหนดหัวข้อที่ต้องการเรียนรู้ วางแผนการเรียนรู้ เรียนรู้ตามแผน สรุปความรู้หรือสร้างผลงาน และสะท้อนความคิดในสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรืออาจเรียกว่าการสอนแบบโครงงาน (project-based learning) หรือ การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning)

9. การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา (Analyze case studies) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้อ่านกรณีตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากนั้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือแนวทางแก้ปัญหาภายในกลุ่ม แล้วนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด

10. การเรียนรู้แบบการเขียนบันทึก (Keeping journals or logs) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจดบันทึกเรื่องราวต่างๆ ที่ได้พบเห็น หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน รวมทั้งเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับบันทึกที่เขียน

11. การเรียนรู้แบบการเขียนจดหมายข่าว (Write and produce a newsletter) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนร่วมกันผลิตจดหมายข่าว อันประกอบด้วย บทความ ข้อมูลสารสนเทศ ข่าวสาร และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วแจกจ่ายไปยังบุคคลอื่นๆ

12.การเรียนรู้แบบแผนผังความคิด (Concept mapping) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนออกแบบแผนผังความคิด เพื่อนำเสนอความคิดรวบยอด และความเชื่อมโยงกันของกรอบ

ความคิด โดยการใช้เส้นเป็นตัวเชื่อมโยง อาจจัดทำเป็นรายบุคคลหรืองานกลุ่ม แล้วนำเสนอผลงานต่อผู้เรียนอื่นๆ จากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคนอื่นได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

รายละเอียดการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning มีดังนี้

1) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) เป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมเพื่อนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจเชิงนามธรรม เหมาะกับรายวิชาที่เน้นปฏิบัติ หรือเน้นการฝึกทักษะ สามารถใช้จัดการเรียนการสอนได้ทั้งเป็นกลุ่ม และเป็นรายบุคคล หลักการสอนคือ ผู้สอนวางแผนจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ จากนั้นเป็นการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนสะท้อนความคิด อภิปราย สิ่งที่ได้รับจากสถานการณ์ ตัวอย่างเทคนิคการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ได้แก่ เทคนิคการสาธิต และเทคนิคเน้นการฝึกปฏิบัติ ขั้นตอนดังนี้

1.1) เทคนิคการสอนแบบการสาธิต ผู้สอนวางแผนการสอนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบ่งสัดส่วนเวลาสำหรับการบรรยายเนื้อหาและการสาธิต พร้อมกับคัดเลือกวิธีการที่จะลงมือปฏิบัติให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยถ้าเป็นกิจกรรมกลุ่มจะต้องมีการวางแผนโครงสร้างการทำงานกลุ่ม การแบ่งหน้าที่และมีการสลับหมุนเวียนกันทุกครั้ง จากนั้นดำเนินการบรรยายเนื้อหาและสาธิต โดยขณะสาธิตจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม ผู้สอนแนะนำ เทคนิคปลีกย่อย จากนั้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติและผู้สอนประเมินผู้เรียนโดยการสังเกตพร้อมกับให้คำแนะนำในจุดที่บกพร่องเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายกลุ่ม เมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายสรุปผลสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ

1.2) เทคนิคการสอนแบบเน้นฝึกปฏิบัติ ผู้สอนวางแผนและออกแบบกิจกรรมที่เน้นการฝึกทักษะ เช่นการฝึกทักษะทางภาษา โดยจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะซ้ำๆ อาจเป็นในลักษณะใช้โปรแกรมช่วยสอน สำหรับการฝึก โดยผู้สอนมีบทบาทให้คำแนะนำอำนวยความสะดวกกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

2) การสอนแบบโครงงาน (Project Based Learning) โดยการสอนแบบโครงงานสามารถจัดเป็นกิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมเดี่ยวก็ได้ ให้พิจารณาจากความยาก – ง่าย และความเหมาะสมของโจทย์งาน และคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนา วางแผนและกำหนดเกณฑ์อย่างกว้างๆ แล้วให้นักเรียนวางแผนดำเนินการ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเองโดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ให้คำปรึกษา จากนั้นให้นักเรียนนำเสนอแนวคิด การออกแบบชิ้นงาน พร้อมให้เหตุผลประกอบจากการค้นคว้า ให้ผู้สอนพิจารณา ร่วมกับการอภิปรายในชั้นเรียน จากนั้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติทำชิ้นงาน และส่งความคืบหน้าตามกำหนด การประเมินผลจะประเมินตามสภาพจริง โดยมีเกณฑ์การประเมินกำหนดไว้ล่วงหน้า และแจ้งให้ผู้เรียนทราบก่อนลงมือทำโครงการและมีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมประเมินผล

3) การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) เป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดจากเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ด้วยการศึกษาค้นคว้าปัญหาที่สมมุติขึ้นจากความจริง แล้วผู้สอนกับผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาเสนอวิธีแก้ปัญหา หลักของการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานคือการเลือกปัญหาที่สอดคล้องกับเนื้อหาการสอนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดคำถาม วิเคราะห์วางแผนกำหนดวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยผู้สอนมีบทบาทให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนขณะลงมือแก้ปัญหา สุดท้ายเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการแก้ปัญหาผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปผลการแก้ปัญหาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงสิ่งที่ได้จากการลงมือแก้ปัญหา

4) การสอนที่เน้นทักษะกระบวนการคิด (Thinking Based Learning) เป็นกระบวนการสอนที่ผู้สอนใช้เทคนิค วิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียน คิดเป็นลำดับขั้นแล้วขยายความคิดต่อเนื่องจากความคิดเดิม พิจารณาแยกแยะอย่างรอบด้าน ด้วยให้เหตุผลและเชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่มี จนสามารถสร้างสิ่งใหม่หรือตัดสินใจประเมินหาข้อสรุปแล้วนำไปแก้ปัญหาอย่างมีหลักการ โดยการสอนที่เน้นกระบวนการคิด แบ่งออกเป็นการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการคิดคำนวณและการสอนที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีขั้นตอนดังนี้

4.1) การสอนที่เน้นกระบวนการคิดคำนวณ เริ่มจากผู้สอนทบทวนเนื้อหาเดิม โดยแสดงวิธีการคิดคำนวณเป็นลำดับขั้น จากนั้นกำหนดโจทย์ให้ผู้เรียนฝึกคิด วิเคราะห์ เป็นลำดับขั้น เน้นการฝึกคำนวณซ้ำกับโจทย์ใหม่ และสุดท้ายผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนการคิด การประเมินผลการเรียนรู้ประเมินจากขั้นตอนกระบวนการคิดเป็นลำดับขั้นที่นักศึกษาแสดงไว้ในการแก้โจทย์คำนวณ

4.2) การสอนที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จากอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเป็นหัวใจสำคัญของการสอนที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยเริ่มจากผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนเกิดคำถามหรือตั้งคำถาม จากนั้นผู้สอนโน้มน้าว สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนขยายความคิดและเชื่อมโยงองค์ความรู้ จากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น อภิปรายในชั้นเรียน โดยผู้สอนมีบทบาทช่วยชี้แนะและสรุปความตามหลักการ สุดท้ายให้ผู้เรียนพัฒนาชิ้นงานหรือทำแบบฝึกหัด เพื่อประเมินผลการเรียนรู้

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning achievement) เป็นผลที่เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา นักศึกษาได้ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีประการหนึ่งที่สามารถบอกถึงคุณภาพการศึกษา ดังที่ กู๊ด (Good 1973: 17, อ้างถึงใน ตรีญญา นามแก้ว 2538 : 49) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า หมายถึงความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ที่ได้เรียนมาแล้วที่ได้จากผลการสอนของครูผู้สอน ซึ่งอาจพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนด ให้คะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้หรือทั้งสองอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับ ไพศาล หวังพานิช (2536 : 89) ที่ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าหมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือการสอบ จึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่าเรียนแล้วมีความรู้เท่าใด สามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบต่าง ๆ เช่น ใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ข้อสอบวัดภาคปฏิบัติ เป็นต้น จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัดการเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้ ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใดมีความสามารถชนิดใด โดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ในลักษณะต่าง ๆ และการวัดผลตามสภาพจริง เพื่อบอกถึงคุณภาพการศึกษา

สุรัช ขวัญเมือง (2522 : 232) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การตรวจสอบว่าผู้เรียนได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายทางการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดไว้แล้วเพียงใด ทั้งนี้ ยกเว้นในทางด้านอารมณ์ สังคมและการปรับตัว นอกจากนี้แล้วยังหมายรวมไปถึงการประเมินผลความสำเร็จต่าง ๆ ทั้งที่เป็นการวัดโดยใช้แบบทดสอบ แบบให้ปฏิบัติการ และแบบที่ไม่ใช่แบบทดสอบด้วย

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และ เอนกกุล กรีแสง (2522 : 22) ให้ความหมายการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นกระบวนการวัดปริมาณของผลการศึกษาเล่าเรียนว่าเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด คำนึงถึงเฉพาะการทดสอบเท่านั้น

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 89) กล่าวไว้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ และความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝน อบรม หรือจากการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถ วัดสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนแล้วเท่าใด

สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง กระบวนการวัดผลการศึกษาเล่าเรียนว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้น้อยเพียงใดหลังจากเรียนในเรื่องนั้น ๆ

ประเภทของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิสนุ ฟองศรี (2551, น. 138) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่นิยมใช้กันมากในการวิจัยในชั้นเรียน เป็นชุดของข้อคำถามที่กระตุ้นหรือชักนำให้ผู้เข้าสอบแสดงพฤติกรรมที่ตอบสนอง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นความรู้ด้านสมอง (Cognitive) ใช้กันมากในการประเมินผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย คะแนนจากการสอบเป็นตัวสะท้อนถึงความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สมนึก ภัททิยธนี (2537, 55-84) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สร้างขึ้นเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. แบบทดสอบรายบุคคล และสอบเป็นกลุ่ม (individual turned group tests) เป็นแบบทดสอบที่ให้นักเรียนตอบครั้งละคน เช่น ต้องการให้นักเรียนตอบปากเปล่า ผู้สอบถามตามแบบทดสอบ เมื่อนักเรียนตอบก็ให้คะแนนทีละข้อคำถามทันที การสอบเป็นรายบุคคลนี้โดยทั่วไปผู้สอบต้องได้รับการฝึกหัดและมีประสบการณ์มาก แบบทดสอบเป็นกลุ่มโดยทั่วไป ครูทุกคนเคยมีประสบการณ์มาแล้วในชั้นเรียน ผู้กำกับการสอนได้รับการฝึกหัดเพียงเล็กน้อยก็ดำเนินการสอบได้ อย่างไรก็ตามการดำเนินการสอบต้องมีทักษะและความรู้ในการดำเนินการสอบมากด้วย

2. แบบทดสอบปรนัย และอัตนัย (objective and subjective tests) ข้อสอบปรนัยเป็นข้อสอบที่ไม่ต้องใช้ความคิดเห็นของผู้ตรวจ แต่ให้ตามแบบหรือกฎเกณฑ์ที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้ คะแนนของแบบทดสอบปรนัยมีประโยชน์และจำเป็นมากในการวัดผลการศึกษา ข้อทดสอบที่มีโอกาสเป็นปรนัยได้ดี คือ ข้อทดสอบเลือกตอบถูก - ผิดและจับคู่ เพราะการให้คะแนนเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่ได้พิจารณาไว้ก่อนแล้ว แบบทดสอบอัตนัย ได้แก่ แบบทดสอบที่ให้ตอบยาว ๆ หรือแบบความเรียง ยากที่จะให้คะแนนได้ชัดเจน เทียบตรงและเที่ยงธรรม ผู้ตรวจมีอิสระในการให้คะแนน อย่างไรก็ตามการให้คะแนนโดยวิธีจัดอันดับคุณภาพ จะช่วยให้การให้คะแนนมีความเที่ยงธรรมดีขึ้นได้ในเนื้อหาวิชาจดหมาย เรียงความ แต่งความ เป็นต้น

3. แบบทดสอบไม่จำกัดเวลา และจำกัดเวลา (power and speed tests) แบบทดสอบไม่จำกัดเวลาให้เวลาทำข้อสอบมาก เพื่อนักเรียนส่วนมากจะสามารถทำได้หมดทุกข้อ ซึ่งค่อนข้างยาก หรือมีความยาวมาก นักเรียนทำไปจนหมดแรงแล้วก็หยุดทำเอง ในทางตรงกันข้ามแบบทดสอบจำกัดเวลา กำหนดเวลาให้น้อย แต่ข้อสอบค่อนข้างง่ายนักเรียนส่วนน้อยจะทำผิดและเด็กเก่ง ๆ เท่านั้นที่จะทำได้ทันตามเวลาที่กำหนด แบบทดสอบไม่จำกัดเวลาต้องการทราบว่า

นักเรียนแต่ละคนมีความรู้มากน้อยเพียงใด แบบทดสอบจำกัดเวลาต้องการทราบว่า นักเรียนสามารถทำได้รวดเร็วเพียงใดในเวลาที่กำหนดให้น้อย ๆ เช่น แบบทดสอบวัดการเป็นเสมียน จึงเน้นถึงความสามารถในการทำงานได้รวดเร็วเพียงใด เช่นการเขียนหนังสือ หรือพิมพ์ดีด

4. แบบทดสอบตัวหนังสือ ไม่เป็นตัวหนังสือ และไม่ใช้ภาษา (verbal, nonverbal, and nonlanguage tests) แบบทดสอบตัวหนังสือ เน้นการอ่าน การเขียน ใช้กันโดยทั่ว ๆ ไปเป็นส่วนมาก แบบทดสอบไม่เป็นตัวหนังสือ เน้นบทบาทของภาษาโดยใช้ภาพ ภาพร่าง หรือสัญลักษณ์ของสิ่งต่าง ๆ เช่น ให้นักเรียนเลือกภาพร่างหลาย ๆ ภาพที่เหมือนกับตัวอย่าง หรือให้นักเรียนคำนวณการบวกจำนวนจากภาพ โดยทั่ว ๆ ไปแบบทดสอบนี้ใช้กับผู้อื่นที่อ่านหนังสือไม่ได้หรือเด็กอนุบาล แบบทดสอบนี้อาจใช้วัดปัญญาของเด็กได้ เช่น ให้นักเรียนบอกลักษณะของสิ่งต่าง ๆ จากภาพ เช่น ภาพนกบิน ภาพนกหลับ นกคุ้ยกัน ให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วตอบการกระทำของนก เป็นต้น แบบทดสอบที่ไม่เป็นตัวหนังสือ ครูจะต้องอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟังทีละข้อเมื่อนักเรียนทำเสร็จหมดทุกคน จึงอ่านคำชี้แจงข้อต่อไป คำชี้แจงควรเขียนไว้ในแบบทดสอบทุกตอนหรือทุกข้อ เพื่อว่าผู้กำกับการสอบจะสามารถให้ข้อความแก่นักเรียนได้ตรงกันในกรณีทดสอบหลาย ๆ ห้องเรียนหลาย ๆ โรงเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันแบบทดสอบไม่ใช้ภาษา ผู้กำกับการสอบจะไม่สื่อความหมายกับผู้สอบโดยใช้การเขียน การอ่าน หรือการพูดใด ๆ ทั้งสิ้น แต่จะใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายและภาษาให้เป็นการบอกให้ทราบนักเรียนตอบโดยการเรียนทำด้วยมือ ข้อสอบจะเป็นวัตถุทรงเหลี่ยมรูปภาพ หรือการเคลื่อนไหวที่เป็นปริศนา ข้อสอบนี้ใช้กับคนใบ้หูหนวก หรือไม่อาจสื่อด้วยภาษาธรรมดาได้

5. แบบทดสอบการปฏิบัติจริงและข้อเขียน (performance and pencil - napper Test) แบบทดสอบแบบปฏิบัติจริง เป็นการสอบที่ผู้สอบทำงานแทนการตอบคำถาม อยากจะสอบทีละคนหรือเป็นกลุ่มก็ได้ เช่น การสอบปฏิบัติร้องเพลง เล่นดนตรี พงศศึกษา อาจสอบทีละคน สอบเขียนภาพ ทำงานหัตถะ อาจสอบเป็นกลุ่มก็ได้ เป็นต้น ผู้ตรวจจะนับจำนวนที่ทำผิด หรือพิจารณาคุณภาพทั้งหมดเป็นส่วนรวม แล้วนำมาจัดอันดับคุณภาพและสามารถวัดเวลาที่ผู้สอบใช้ในการปฏิบัติงานจนเสร็จแบบทดสอบการปฏิบัติจริงมีหลายชนิดหลายแบบ เนื้อหาวิชาแผนที่จะชี้ให้เห็นตำแหน่งของเมือง แหล่งทรัพยากร ใครจะขึ้นได้ถูกและรวดเร็ว วิชาประวัติศาสตร์อาจให้เรียงภาพผู้นำของประเทศตามลำดับก่อนหลัง ให้ส่วนที่หายไปในภาพ ให้เขียนเรียงความจดหมาย เป็นต้น ลักษณะทั่วไปของแบบทดสอบปฏิบัติจริง เป็นการเน้นความสามารถในเนื้อหาวิชาให้สามารถปฏิบัติได้จริง ๆ มากกว่าตอบคำถามแบบทดสอบข้อเขียน ส่วนมากจะถามเนื้อหาวิชา ให้นักเรียนตอบในกระดาษสามารถตอบได้ครั้งละหลาย ๆ คน ข้อสอบจะเป็นตัวหนังสือ หรือรูปภาพ สัญลักษณ์ก็ได้

6. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง และแบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองใช้สำหรับทดสอบนักเรียนที่ครูสอนเอง แบบทดสอบจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับครูมีความรู้ในการสร้างข้อทดสอบหรือไม่ และมีทักษะเพียงใด แบบทดสอบมาตรฐานสร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญในการทดสอบร่วมกับผู้ชำนาญการหลักสูตรและครู แบบทดสอบนี้ จะต้องมีมาตรฐานในการดำเนินการสอบ คะแนนเป็นมาตรฐาน เป็นการทดสอบที่มีแบบแผนและสามารถนำแบบทดสอบนี้ไปใช้กับนักเรียนต่างห้องต่างโรงเรียนได้

จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530: 30-3) กล่าวว่าเป็นการตรวจสอบความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใด มากน้อยเท่าใด เช่น พฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า มากน้อยอยู่ในระดับใด นั่นคือ การวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของนักเรียนในด้านพุทธิพิสัย ที่เป็นการวัด 2 องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมายลักษณะของวิชาที่เรียน ดังนี้

1. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติโดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมา สามารถทำการสังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ “ข้อสอบภาคปฏิบัติ” (Performance Test) ซึ่งเป็นการประเมินผลพิจารณาที่วิธีปฏิบัติ (Procedure) และผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดค่านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (Content) รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนมีวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

- การสอบปากเปล่า (Oral Test) การสอบแบบนี้มักกระทำเป็นรายบุคคลซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการดูผลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านฟังเสียง การสอบสัมภาษณ์ที่ต้องการดูการใช้ถ้อยคำในการตอบคำถาม รวมทั้งแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่น การสอบปริญญานิพนธ์ ที่ต้องการวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ทา ตลอดจนแง่มุมต่าง ๆ การสอบปากเปล่าสามารถวัดได้ละเอียดลึกซึ้ง และคำถามก็สามารถเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามความต้องการ

- การสอบแบบให้เขียนความ (Paper-Pencil Test or Written Test) เป็นการสอบวัดที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ที่มีรูปแบบการตอบอยู่ 2 แบบ คือ

1. แบบไม่จำกัดคำตอบ (Free Response Type) ได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัย หรือความเรียง (Essay Test)

2. แบบจำกัดคำถาม (Fixed Response Type) เป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบ หรือกำหนดคำตอบมาให้เลือกซึ่งมีรูปแบบของคำถาม คำตอบ 4 รูปแบบ คือ แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง (Alternative) แบบจับคู่ (Matching) แบบเติมคำ (Completion) และแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นางสาวสุมิตตา พูลสุขเสริม(2559)ผลงานวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปี ที่3สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ ในพระอุปถัมภ์ฯ การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปี ที่ 3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ ในพระอุปถัมภ์ฯ มีวัตถุประสงค์1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปี ที่ 3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์ฯ 2) เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปี ที่ 3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์ฯ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปี ที่ 3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก(Active Learning) จำนวน 23 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก(Active Learning) 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าความแตกต่างโดยใช้ Paired-Sample T-Test ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning)ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปี ที่ 3 สาขาวิชาการตลาดวิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ ในพระอุปถัมภ์ฯ หลังเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีพฤติกรรมการเรียนรู้หลังเรียนอยู่ในระดับมากขึ้น และในด้านการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปี ที่ 3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์ฯ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) โดยภาพรวมทั้งในด้านการจัดการเรียนรู้และด้านผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

นายสืบศักดิ์ สุ่มอิม(2561)การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโภชนาการเบื้องต้น ของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมฐานวิทยาศาสตร์ สาขางานแปรรูปอาหาร โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโภชนาการเบื้องต้น ของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมฐานวิทยาศาสตร์ สาขางานแปรรูปอาหาร โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมฐานวิทยาศาสตร์ สาขางานแปรรูปอาหาร โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 22 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกัน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก (บุญชม ศรีสะอาด. 2545) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สรุปผลการวิจัย ดังนี้ 1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลัง การเรียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาโภชนาการเบื้องต้น พบว่านักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมฐานวิทยาศาสตร์ สาขางานแปรรูปอาหาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 23.54 คิดเป็นร้อยละ 78.48 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.36 คิดเป็นร้อยละ 37.72 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเท่ากับ 12.18 คิดเป็นร้อยละ 40.60 แสดงให้เห็นว่า การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning สามารถส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น 2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาโภชนาการเบื้องต้น พบว่านักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมฐานวิทยาศาสตร์ สาขางานแปรรูปอาหาร มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาโภชนาการเบื้องต้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจาก มากไปหาน้อย พบว่า มีโอกาสอธิบายหรืออภิปรายเนื้อหาในชั้นเรียนทำให้เข้าใจมากขึ้นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.59 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ใน

ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.52 พึงพอใจและยอมรับการประเมินผลจากครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.36

เดชดนัย จุ้ยชุม, เกษรา บ่าวเข้มซ้อย, ศิริกัญญา แก่นทอง(2558) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด(Thinking Skills) รหัสวิชา 11-024-112 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ1)ศึกษาพฤติกรรมทางการเรียน2)เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ3)ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด รหัสวิชา11-024-112ภาคเรียนที่1ปีการศึกษา 2558ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยใช้นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะศิลปศาสตร์ในรายวิชาทักษะการคิดรหัสวิชา11-024-112ภาคเรียนที่ 1ปีการศึกษา2558จำนวน 83คนเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการทดลองคือ1)แผนการสอนแบบมีส่วนร่วม2)แบบบันทึกพฤติกรรมทางการเรียน3)แบบทดสอบทักษะการคิดได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ0.941และ4)แบบสอบถามความพึงพอใจได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาคเท่ากับ0.823วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า1)พฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษาหลังการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมดีขึ้นทั้งในด้านการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงความคิดเห็น และการแสดงออกเพื่อสะท้อนความคิดเห็นร่วมกัน 2)คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียนและ3)นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ระดับมาก

นางสาวณัฏฐา ศิริภักตร์ธาดา(2553)การพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning)การวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในการเรียนวิชาหลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา MKT 1101 หลักการตลาดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาก่อนและหลังการทดลองใช้การสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการวิจัยนี้เป็นวิธีการทดลองแบบหนึ่งกลุ่มวัดก่อนหลัง (One Group Pretest - PosttestDesign) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนวิชา MKT 1101 หลักการตลาดในภาคเรียนที่ 1/2553 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 30 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง โดยสุ่มห้องเรียนมาหนึ่งห้องเรียนเพื่อคัดเลือกเป็นกลุ่มทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1. แผนการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) 2.แบบสังเกตพฤติกรรม 3. แผนภูมิการมีส่วนร่วม 4. ระเบียบพฤติกรรม 5. แบบทดสอบวัดความรู้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีการออกแบบการ

ทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลได้วิเคราะห์หาค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่า t-test Anova One-way Analysis of variance วิเคราะห์ความแปรปรวนด้วย F-test ด้วยโปรแกรม SPSS ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพความสำคัญต่อการพัฒนาพฤติกรรมกระเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) พัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำข้อสอบได้คะแนนสูงมากกว่าเดิม ซึ่งยังมิเคยได้รับการจัดแผนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมาก่อน ทำให้พฤติกรรมกระเรียนของนักศึกษาภาคทฤษฎี และทักษะการปฏิบัติรายวิชา MKT 1101 หลักการตลาดเป็นไปตามประสงค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังการสอนแบบมีส่วนร่วมสูงกว่าก่อนเรียนได้ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรคือ 70% ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองการจัดการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยใช้ในการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยมีระเบียบตามขั้นตอนวิธีวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนดไว้ จึงกำหนดรายละเอียดการดำเนินงานวิจัยไว้ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การจัดเตรียมโครงการวิจัย ขั้นตอนแรก เป็นการเตรียมโครงการเพื่อให้เกิดความเป็นระบบของการดำเนินการตามโครงการวิจัย เป็นการศึกษาจากเอกสาร ตำรา บทความ ข้อมูลสถิติ ปัญหาและวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาเครื่องมือและการปรับปรุงข้อบกพร่องของเครื่องมือ และเสนอขอความเห็นชอบจากศูนย์วิจัยของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา
2. การดำเนินการตามโครงการวิจัย ขั้นตอนที่สอง เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่พัฒนาในขั้นที่หนึ่ง นำไปเก็บรวบรวมเป็นตัวอย่าง แล้วเก็บรวบรวมข้อมูล นำมาตรวจสอบความถูกต้อง นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. การรายงานผลการวิจัย ขั้นตอนที่สาม เป็นขั้นตอนการรายงานผลเสนอศูนย์วิจัย วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษาตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ตามที่ศูนย์วิจัยเสนอแนะจัดพิมพ์และรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็น นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา จำนวน 261 คน (ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2564 จาก สำนักทะเบียนและวัดผล)

ขอบเขตด้านประชากรกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา จำนวน 4 คน ได้มาโดยใช้ การสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้สูตร ของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane', 1973 : 727-728)

เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบนำตนเองเป็นเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้ การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ
2. วิเคราะห์เนื้อหา สาระสำคัญของวิชาการพัฒนาบุคลากรพนักงานขาย นำผลการวิเคราะห์ไปสร้างแบบทดสอบแบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก
3. สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 60 ข้อ ให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหา วัตถุประสงค์
4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ อาจารย์ศิริ ชำมาชา (รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ) อาจารย์วิชาญ หงส์บิน (หัวหน้าสำนักวิชาการ) อาจารย์กันตชาติ เมธาโชติมณีกุล (อาจารย์ประจำสาขาวิชาการตลาด) และอาจารย์อาจารย์ปภาดา ธิรดาพัฒนศิริ (อาจารย์ประจำสาขาวิชาการโรงแรม) ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์ (IOC) เลือกแบบทดสอบดัชนีที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ระดับ 0.5 ขึ้นไป ออกมา 40 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน มาใช้เป็นแบบทดสอบ

การสร้างแบบสอบสังเกตพฤติกรรมและแบบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือเพื่อกำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะ ตลอดจนวิธีการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างข้อคำถามความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน อาจารย์กนต์ชาติ เมธชาติ มณีกุล (หัวหน้าศูนย์วิจัย) อาจารย์กมลวรรณ บุญสาย (คณะอนุกรรมการประเมินคุณภาพงานวิจัยภายในวิทยาลัยฯ) และอาจารย์ สุลาวัลย์ บุรีจันทร์ (คณะอนุกรรมการประเมินคุณภาพงานวิจัยภายในวิทยาลัยฯ) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมทางด้านภาษา และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อความ ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป งานวิจัยนี้มีค่า 1.00 จากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับปรุงหรือแก้ไขถ้อยคำ และเรียงลำดับเรื่องของแบบสอบถามให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

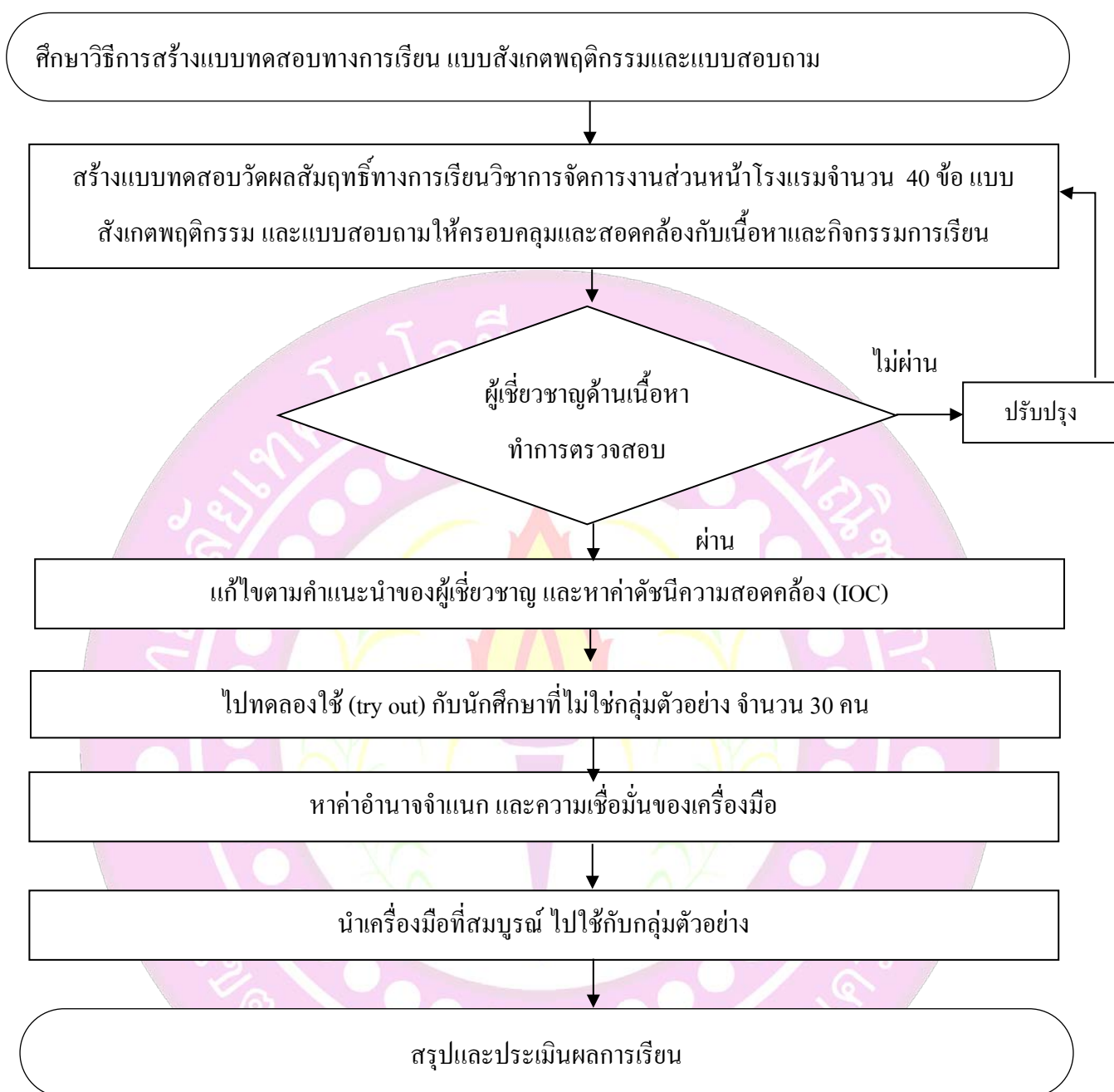
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ฯ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

5. นำผลของการทดสอบมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยการหาค่าสัมพัทธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป งานวิจัยนี้มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25 – 0.78

6. นำผลของการทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของ Cronbach งานวิจัยนี้มีค่าความเชื่อมั่น คือ 0.89

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเรียนรู้แบบนำตนเอง

1. การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ที่ผู้วิจัย เป็นผู้สอนโดยสอนสัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 54 คาบและระยะเวลาสอน 16 สัปดาห์
2. ปฐมนิเทศ เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจถึงวิธีการเรียนรู้บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีการประเมินผลการเรียนรู้
3. การทดสอบก่อนการเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม
4. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดำเนินการสอนจัดการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยใช้ในการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติโดยพิจารณาจากผลการเรียนโดยคุณครูเฉลี่ยสะสม เด็กอ่อน ปานกลาง เด็กเก่ง คละอยู่ในห้องเรียนเดียวกัน
5. เมื่อสิ้นสุดการเรียนโดยวิธีการเรียนรู้แบบ (Active Learning) จำนวน 48 คาบ ทำการทดสอบหลังการสอน กับนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถาม
6. เก็บรวบรวมข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามการเรียนรู้แบบนำตนเอง
7. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยวิเคราะห์ด้วยตนเองโดยใช้โปรแกรม

สำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย / การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ก่อนและหลังการเรียนแบบการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยใช้สถิติ Independent – samples Test
2. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ หลังการเรียนแบบนำตนเอง โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ หลังการเรียนแบบนำตนเอง โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

การหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1. การตอบวัตถุประสงค์การวิจัยนั้นผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเกณฑ์สถิติพื้นฐานค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ค่าร้อยละ โดยใช้สูตร

$$P = \frac{f}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
 n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าเฉลี่ยเลขคณิต โดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทนค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum x$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์บอกระดับความคิดเห็นเสนอแนะโดยJohn.W.Bestดังนี้

ถ้า $\bar{x} = 4.50 - 5.00$ หมายถึงระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ถ้า $\bar{x} = 3.50 - 4.49$ หมายถึงระดับความคิดเห็นมาก

ถ้า $\bar{x} = 2.50 - 3.49$ หมายถึงระดับความคิดเห็นปานกลาง

ถ้า $\bar{x} = 1.50 - 2.49$ หมายถึงระดับความคิดเห็นน้อย

ถ้า $\bar{x} = 1.00 - 1.49$ หมายถึงระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D$ แทนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

x แทนค่าคะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง

f แทนค่าความถี่

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนใช้สูตร T-test

Paired – samples Test โดยใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทนค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต

D แทนค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

$\sum D$ แทนผลรวมของค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n แทนจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนที่เรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 1 สาขาวิชาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 1 สาขาวิชาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 1 สาขาวิชาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนที่เรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 1 สาขาวิชาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา

ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 1 สาขาวิชาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา

ตอนที่ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ

ตอนที่ 1 พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ

ตารางที่ 1 พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ			
1. มีโอกาสใช้ประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับการเรียนในห้องเรียน	4.00	0.82	มาก
2. มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยวิธีการที่หลากหลาย	4.00	0.82	มาก
3. มีโอกาสปฏิบัติและเรียนรู้โดยวิธีการที่หลากหลาย	4.75	0.50	มากที่สุด
4. มีโอกาสค้นหาคำตอบด้วยตนเอง	4.75	0.50	มากที่สุด
5. มีโอกาสฝึกคิดอย่างหลากหลาย	4.25	0.96	มาก
6. ได้ฝึกค้นคว้ารวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ได้ฝึกการสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.25	0.96	มาก
8. ได้รับข้อมูล ความรู้อย่างเป็นระบบและเพียงพอ	4.50	0.58	มากที่สุด
9. ได้มีโอกาสคิด/วางแผนนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	4.75	0.50	มากที่สุด
10. เต็มใจร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนทุกครั้ง	4.75	0.50	มากที่สุด
11. เต็มใจที่จะเผยแพร่สิ่งที่ตนมีหรือรู้	4.25	0.50	มาก
12. มีโอกาสทำกิจกรรมตามความสนใจอย่างมีความสุข	5.00	0.00	มากที่สุด
13. มีโอกาสฝึกตนเองให้มีวินัยและรับผิดชอบในการทำงาน	5.00	0.00	มากที่สุด
14. มีโอกาสทำกิจกรรมตามความสามารถอย่างมีความสุข	5.00	0.00	มากที่สุด
15. สนใจใฝ่หาความรู้อย่างต่อเนื่อง	4.50	0.58	มากที่สุด
รวม	4.58	0.06	มากที่สุด

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านกระบวนการเรียนรู้			
1.ทำงานทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย	4.00	0.82	มาก
2.ร่วมกิจกรรมในการเรียนทุกกิจกรรม	4.75	0.50	มากที่สุด
3. มีโอกาสแสดงความคิดเห็น/ซักถามในชั้นเรียน	4.75	0.50	มากที่สุด
4. มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนในชั้นเรียน	4.50	0.58	มากที่สุด
5. มีโอกาสลงมือทำ/คิด ในระหว่างเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
6. มีโอกาสตอบคำถาม แสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	4.25	0.96	มาก
7. ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนเอาใจใส่ช่วยเหลือกันเสมอ	5.00	0.00	มากที่สุด
8. ทำงานด้วยความสนุกสนานและเต็มใจ	4.25	0.96	มาก
9. รับผิดชอบงานของตนเองเป็นอย่างดี	4.00	0.82	มาก
10. เข้าเรียนเป็นประจำและทันเวลา	3.50	0.58	มาก
11. แนะนำวิธีการทำงานและช่วยเหลือผู้อื่นตามสมควร	4.25	0.50	มาก
รวม	4.39	0.11	มาก
โดยภาพรวม	4.49	0.09	มาก

จากตารางที่ 1 พฤติกรรมการเรียนที่เรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ โดยภาพรวมผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.49, S.D.=0.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58, S.D.=0.06$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.49, S.D.=0.09$)

ด้านการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยภาพรวมผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.58, S.D.=0.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 6. ได้ฝึกค้นคว้ารวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ข้อ 12. มีโอกาสทำกิจกรรมตามความสนใจอย่างมีความสุข ข้อ 13. มีโอกาสฝึกตนเองให้มีวินัยและรับผิดชอบในการทำงาน และข้อ 14. มีโอกาสทำกิจกรรมตามความสามารถอย่างมีความสุข อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=5.00, S.D.=0.00$) รองลงมา ข้อ 3. มีโอกาสปฏิบัติและเรียนรู้โดยวิธีการที่หลากหลาย ข้อ 4. มีโอกาสค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ข้อ 9. ได้มีโอกาส

คิด/วางแผนนำความรู้ไปใช้ประโยชน์และข้อ 10. เต็มใจร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนทุกครั้ง ($\bar{X}=4.75, S.D.=0.50$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 1. มีโอกาสใช้ประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับการเรียนในห้องเรียนและข้อ 2. มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยวิธีการที่หลากหลาย ($\bar{X}=4.00, S.D.=0.82$)

ด้านการบวนการเรียนรู้โดยภาพรวมผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.39, S.D.=0.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 5. มีโอกาสลงมือทำ/คิด ในระหว่างเรียนข้อ 7. ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนเอาใจใส่ช่วยเหลือกันเสมอ ($\bar{X}=5.00, S.D.=0.00$) รองลงมาคือข้อ 2 ร่วมกิจกรรมในการเรียนทุกกิจกรรมและข้อ 3. มีโอกาสแสดงความคิดเห็น/ซักถามในชั้นเรียน ($\bar{X}=4.75, S.D.=0.50$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 10. เข้าเรียนเป็นประจำและทันเวลา ($\bar{X}=3.50, S.D.=0.58$)

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา การโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ก่อนและหลังการเรียนแบบ(Active Learning)โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ

ผลสัมฤทธิ์	นักศึกษา	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D	t	df	Sig.
ก่อนเรียน	4	20	9.25	0.96	15.14*	3	0.0003
หลังเรียน	4	20	16.50	1.29			

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ก่อนและหลังการเรียนแบบ(Active Learning)โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาการตลาดดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ที่เรียน
แบบนำตนเอง

ตารางที่ 3 ผลการคำนวณดัชนีประสิทธิผล

จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน ก่อนเรียน	ผลรวมคะแนน หลังเรียน	ดัชนี ประสิทธิผล
4	20	37	66	0.6744

จากตารางที่ 3 ค่าดัชนีประสิทธิผล ในการทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 4 คน คือ 0.67
หมายความว่า นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัย
เทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ที่เรียนแบบนำตนเองมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 67.00

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้แบบ(Active Learning)โดยใช้
การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ

ตารางที่ 4 ผลความพึงพอใจของนักศึกษาต่อ การจัดการเรียนรู้แบบ(Active Learning)โดยใช้
การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับ ความพึงพอใจ
1. มีความพึงพอใจในการเรียนแบบใ้รู้(Active Learning)	5.00	0.00	มากที่สุด
2. รู้จักตัวเอง และยอมรับความหลากหลายมากขึ้น เข้าใจ สังคมมากขึ้น	4.25	0.96	มาก
3. มีความขยันและไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก	4.00	0.82	มาก
4. มีความสุขที่ได้เรียนแบบนี้	4.75	0.50	มากที่สุด
5.เป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
6.ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความพึงพอใจ
7.เป็นการเรียนที่สามารถเลือกความรู้ด้วยตนเองและคัดกรองความรู้ที่ได้มา	4.00	0.82	มาก
8.ภูมิใจที่ได้มีโอกาสสร้างองค์ความรู้ใหม่	5.00	0.00	มากที่สุด
9.ทำให้กล้าคิดกล้าตัดสินใจด้วยตัวเอง	4.50	0.58	มากที่สุด
10.มีทักษะการสร้างความรู้	4.75	0.50	มากที่สุด
11.มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.75	0.50	มากที่สุด
12.เป็นการเรียนที่มีโอกาสกำหนดจุดมุ่งหมายได้เอง	5.00	0.00	มากที่สุด
13.อยากให้มิจิจกรรมการเรียนเช่นนี้	5.00	0.00	มากที่สุด
14.ได้มีบทบาทในการเรียนมากขึ้นกว่าเดิม	4.75	0.50	มากที่สุด
15.มีโอกาสดำซักถามและแสดงความคิดเห็น	5.00	0.00	มากที่สุด
16.เป็นการเรียนรู้การทำงานเป็นทีม ที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน	5.00	0.00	มากที่สุด
17.อาจารย์ช่วยแนะนำและตอบข้อสงสัยได้อย่างชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
18. เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมในปัจจุบัน	5.00	0.00	มากที่สุด
19.การส่งเสริมให้ผู้เรียนกระจำงในความรู้ที่ได้ซักถามประเมินความรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
20.เป็นการเรียนรู้ที่พัฒนาความรู้ได้ดีที่สุด	4.75	0.50	มากที่สุด
รวม	4.78	0.06	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีความพึงพอใจในการเรียนแบบเฝัรู้(Active Learning) เป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง ภูมิใจที่ได้มีโอกาสสร้างองค์ความรู้ใหม่ เป็นการเรียนที่มีโอกาสกำหนดจุดมุ่งหมายได้เอง อยากให้มิจิจกรรมการเรียนเช่นนี้ มีโอกาสดำซักถามและแสดงความคิดเห็น เป็นการเรียนรู้การทำงานเป็นทีม ที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน อาจารย์ช่วยแนะนำและตอบข้อสงสัยได้อย่างชัดเจน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมในปัจจุบัน การส่งเสริมให้ผู้เรียนกระจำงในความรู้ที่ได้ซักถามประเมินความรู้ ($\bar{X}=5.00, S.D.=0.00$) รองลงมามีความสุขที่ได้เรียนแบบนี้ มีทักษะการสร้างความรู้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้มี

บทบาทในการเรียนมากขึ้นกว่าเดิม เป็นการเรียนรู้ที่พัฒนาความรู้ได้ดีที่สุด ($\bar{X}$ =4.75,S.D.= 0.50) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีความขยันและไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เป็นการเรียนที่สามารถเลือกความรู้ด้วยตนเองและคัดกรองความรู้ที่ได้มา($\bar{X}$ =4.00,S.D.= 0.82)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การจัดการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ สามารถสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนที่ได้นำเสนอแล้วนั้น ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1. พฤติกรรมการเรียนที่เรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ คิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ ที่เรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 67.00
4. นักศึกษามีความพึงพอใจการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ โดยภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การจัดการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา สามารถนำไปอภิปรายผลได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการเรียนที่เรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานเดชนัยจุ้ยชุม, เกษรา ป่าแฉ่มช้อย,ศิริกัญญา แก่นทอง,(2558)การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด(Thinking Skills) รหัสวิชา 11-024-112 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) พบว่าพฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษาหลังการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมดีขึ้นทั้งในด้านการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงความคิดเห็น และการแสดงออกเพื่อสะท้อนความคิดเห็นร่วมกัน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา หลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานนายสืบศักดิ์ สุ่มอิม(2561) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาโภชนาการเบื้องต้นของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชันปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมฐานวิทยาศาสตร์ สาขางานแปรรูปอาหารโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ผลการวิจัย พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการเรียนรู้ ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาโภชนาการเบื้องต้น พบว่านักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชันปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมฐานวิทยาศาสตร์ สาขางานแปรรูปอาหาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.54 คิดเป็นร้อยละ 78.48 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.36 คิดเป็นร้อยละ 37.72 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเท่ากับ 12.18 คิดเป็นร้อยละ 40.60 แสดงให้เห็นว่า การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning สามารถส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

3. นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา ที่เรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 67.00 สอดคล้องกับงานนางสาวณัญญา ศิริภัทรธาดา (2553) การพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) นักศึกษาหลังการสอนแบบมีส่วนร่วมสูงกว่าก่อนเรียนได้ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรคือ 70% ขึ้นไป

4. นักศึกษามีความพึงพอใจการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และ ลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา โดยภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานนางสาวสมิตตา พูลสุขเสริม(2559)การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปี ที่3สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ ในพระอุปถัมภ์ฯความพึงพอใจของผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปี ที่ 3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์ฯ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) โดยภาพรวมทั้งในด้านการจัดการเรียนรู้และด้านผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้อง ดังนี้
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การนำรูปแบบการเรียนรู้การเรียนรู้แบบActive learning ไปใช้ในการเรียนการสอน ควรสร้างความเข้าใจกับนักศึกษาว่าทุกคนต้องมีความรับผิดชอบในการวางแผน การปฏิบัติ และการประเมินผล ความก้าวหน้าของการเรียนของตนเองเพื่อให้เกิดความเข้าใจในจุดประสงค์รายวิชาและเนื้อหาเพื่อประสบความสำเร็จทางการเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้แบบActive learning ร่วมกับการเรียนวิธีอื่นๆ เพื่อเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากยิ่งขึ้น

ภาคผนวก

แบบประเมิน
พฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนรู้แบบ (Active Learning)

คำชี้แจง อาจารย์สุรเดช ลิทธิรักษ์ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการผู้วิจัยจึงขอสำรวจความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว เพื่อนำข้อมูลที่ได้ ไปปรับปรุงหรือพัฒนาต่อไป

โปรดขีด / ลงใน () ที่ต้องการตอบ

ตอนที่ 1 ข้อมูลของนักศึกษา

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ระดับชั้น

() ปวส. 1/8

() ปวส. 1/16

ตอนที่ 2 แบบสำรวจพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ

5 เห็นด้วย/พึงพอใจมากที่สุด

4 เห็นด้วย/พึงพอใจมาก

3 เห็นด้วย/พึงพอใจปานกลาง

2 เห็นด้วย/พึงพอใจน้อย

1 เห็นด้วย/พึงพอใจน้อยที่สุด

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
1. มีโอกาสใช้ประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับการเรียนในห้องเรียน					
2. มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยวิธีการที่หลากหลาย					
3. มีโอกาสปฏิบัติและเรียนรู้โดยวิธีการที่หลากหลาย					

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. มีโอกาสค้นหาคำตอบด้วยตนเอง					
5. มีโอกาสฝึกคิดอย่างหลากหลาย					
6. ได้ฝึกค้นคว้ารวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง					
7. ได้ฝึกการสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง					
8. ได้รับข้อมูล ความรู้อย่างเป็นระบบและเพียงพอ					
9. ได้มีโอกาสคิด/วางแผนนำความรู้ไปใช้ประโยชน์					
10. เต็มใจร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนทุกครั้ง					
11. เต็มใจที่จะเผยแพร่สิ่งที่ตนมีหรือรู้					
12. มีโอกาสทำกิจกรรมตามความสนใจอย่างมีความสุข					
13. มีโอกาสฝึกตนเองให้มีวินัยและรับผิดชอบในการทำงาน					
14. มีโอกาสทำกิจกรรมตามความสามารถอย่างมีความสุข					
15. สนใจใฝ่หาความรู้อย่างต่อเนื่อง					
ด้านกระบวนการเรียนรู้					
1. ทำงานทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย					
2. ร่วมกิจกรรมในการเรียนทุกกิจกรรม					
3. มีโอกาสแสดงความคิดเห็น/ซักถามในชั้นเรียน					
4. มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนในชั้นเรียน					
5. มีโอกาสลงมือทำ/คิด ในระหว่างเรียน					
6. มีโอกาสตอบคำถาม แสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน					

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนเอาใจใส่ช่วยเหลือกันเสมอ					
8. ทำงานด้วยความสนุกสนานและเต็มใจ					
9. รับผิดชอบงานของตนเองเป็นอย่างดี					
10. เข้าเรียนเป็นประจำและทันเวลา					
11. แนะนำวิธีการทำงานและช่วยเหลือผู้อื่นตามสมควร					

ขอขอบพระคุณที่กรุณาทำแบบสอบถาม

แบบสอบถามความพึงพอใจ
แบบสอบถามความพึงพอใจการเรียนรู้แบบ (Active Learning)

คำชี้แจง อาจารย์สุรเดช สติธิรักษ์ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่อง งานสำรองห้องพัก งานต้อนรับ และลงทะเบียนเข้าพัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการผู้วิจัยจึงขอสำรวจความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว เพื่อนำข้อมูลที่ได้ ไปปรับปรุงหรือพัฒนาต่อไป

โปรดขีด / ลงใน () ที่ต้องการตอบ

ตอนที่ 1 ข้อมูลของนักศึกษา

1. เพศ
 () ชาย () หญิง
2. ระดับชั้น
 () ปวส. 1/8 () ปวส. 1/16

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจการเรียนรู้แบบ (Active Learning) โดยใช้การเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ

- 5 เห็นด้วย/พึงพอใจมากที่สุด 4 เห็นด้วย/พึงพอใจมาก 3 เห็นด้วย/พึงพอใจปานกลาง
 2 เห็นด้วย/พึงพอใจน้อย 1 เห็นด้วย/พึงพอใจน้อยที่สุด

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความพึงพอใจในการเรียนแบบใฝ่รู้ (Active Learning)					
2. รู้จักตัวเอง และยอมรับความหลากหลายมากขึ้น เข้าใจสังคมมากขึ้น					
3. มีความขยันและไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก					
4. มีความสุขที่ได้เรียนแบบนี้					
5. เป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้					

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6.ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง					
7.เป็นการเรียนที่สามารถเลือกความรู้ด้วยตนเองและคัดกรองความรู้ที่ได้มา					
8.ภูมิใจที่ได้มีโอกาสสร้างองค์ความรู้ใหม่					
9.ทำให้กล้าคิดกล้าตัดสินใจด้วยตัวเอง					
10.มีทักษะการสร้างความรู้					
11.มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
12.เป็นการเรียนที่มีโอกาสกำหนดจุดมุ่งหมายได้เอง					
13.อยากให้มีการจัดการเรียนเช่นนี้					
14.ได้มีบทบาทในการเรียนมากขึ้นกว่าเดิม					
15.มีโอกาสดำเนินการและแสดงความคิดเห็น					
16.เป็นการเรียนรู้การทำงานเป็นทีม ที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน					
17.อาจารย์ช่วยแนะนำและตอบข้อสงสัยได้อย่างชัดเจน					
18. เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมในปัจจุบัน					
19.การส่งเสริมให้ผู้เรียนกระจำในความรู้ที่ได้ซักถามประเมินความรู้					
20.เป็นการเรียนรู้ที่พัฒนาความรู้ได้ดีที่สุด					

ขอขอบพระคุณที่กรุณาทำแบบสอบถาม

ผลการทดสอบก่อน – หลังเรียน

(คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

นักศึกษา	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนผลต่าง
คนที่	Pre-test	Post-test	D
1	8	15	7
2	10	18	8
3	9	17	8
4	10	16	6

t-test

Paired Samples Statistics

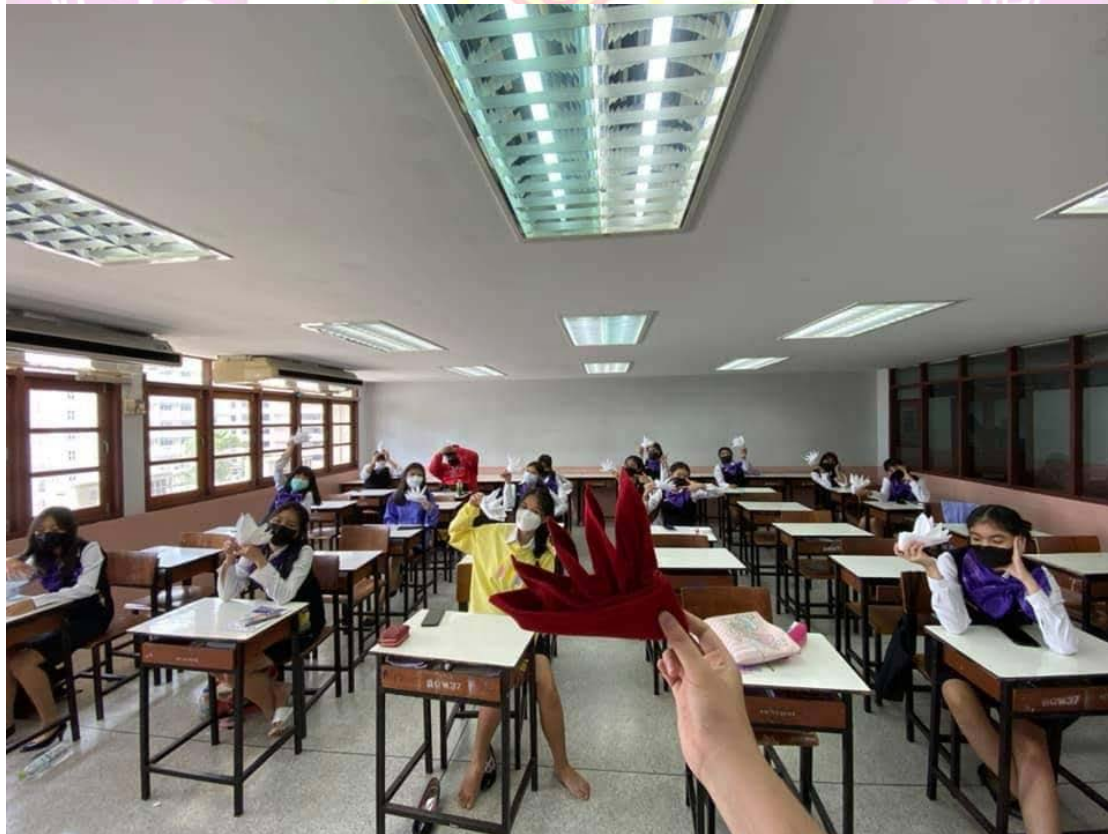
	Mean	N	Std. Deviation
Pair 1 Pre-test	9.25	4	0.96
Posttest	16.50	4	1.29

Paired Samples Test

	Paired Differences			t	df	Sig.(2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean			
Pair 1 Posttest - Pretest	7.25	0.96	0.48	15.1448	3	0.0006

บรรณานุกรม

- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- ชไมพร รังสิยานพวงศ์, รัตนา ศรีทัศน์ และพินดา วราสุนันท์. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการทำงานกลุ่มและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย. บทความวิจัยสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีปีที่ 3 ฉบับที่ 4 เดือนกรกฎาคม-สิงหาคม . มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชุดิพัทธ์ ช่างประดิษฐ์. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD วิชาความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพ ของผู้เรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาต่างประเทศ. ปรินญาตริ ครุศาสตร์บัณฑิต ธุรกิจศึกษา วิทยาลัยครูจันทระเกษม. ติศนา แคมมณี. (2552). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธีและเทคนิค การสอน1. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2536). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์เลิฟเพรส.
- วรรณิ ภิรมย์คำ. (2546). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำและความสัมพันธ์ของคำ . คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิภาสทิพย์ หิรัญรัตน์. (2557). การศึกษาเปรียบเทียบการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคสแต็ค ระหว่างห้องเรียนเสมือนแบบปกติกับห้องเรียนเสมือนที่มีการช่วยเสริมศักยภาพทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ปรินญาตริวิทยาการสารสนเทศศุภชัยบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). การพัฒนาการเรียนการสอนภาควิชาหลักสูตรและการสอน. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยชนิ. (2546). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กอปลินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

- สิริรัตน์ เทียมเสริวงศ์. (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวิจัยตลาดของ
นักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบกระบวน
การกลุ่มสัมพันธ์กับวิธีสอนแบบปกติ. วิทยการเรียนการสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิค
บริหารธุรกิจกรุงเทพ.
- ไสว พิกขาว. (2544). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : เอ็มพันธ์.
อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
อมรรักษ์ สวนชุมพล. (2558). แนวคิดการเรียนรู้ด้วยการน ตนเองกับการจัดการศึกษา วิทยาลัย
นวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สมคิด อิศระวัฒน์(2542). ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเด็กของไทยซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง.
กรุงเทพฯ: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
ทองจันทร์หงส์ดารมภ์. (2531พฤศจิกายน – ธันวาคม). การเรียนรู้โดยการพึ่งตนเอง **direct
learning**. สารพัฒนาคณาจารย์.
- Knowles M.S. (1975). **Self-Directed Learning: A Guide for Learner and Teachers**. Chicago:
Association Press.
- Skager, R.; & Dave, H. (1977). **Curriculum Evaluation for Lifelong Education**. Oxford:
Pergamon Press.
- สุพรรณิ ชาญประเสริฐ. (2557). Active Learning: การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. นิตยสาร
สสวท. 42(188), 3-6.
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991). Active Learning: Creating Excitement in the Classroom.
ASHE-ERIC Higher Education Report No. 1. Washington, D.C.: The George Washington
University, School of Education and Human Development.
- Felder, R. & Brent, R. (1996). Navigating the Bumpy Road to Student-Centered Instruction.
Journal of College Teaching. 44(2), 43-47.
- สถาพร พงษ์พิบูล. (2558). เอกสารประกอบการฝึกอบรม “คุณภาพผู้เรียนเกิดจากกระบวนการ
เรียนรู้”. สระแก้ว: คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว.
- ไชยยศ เรื่องสุวรรณ. พิมพ์ลักษณ์, มหาสารคาม : ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- ณัชนัน แก้วชัยเจริญกิจ. (2550). ภาวะผู้นำและนวัตกรรมทางการศึกษา: บทบาทของครูกับ Active
Learning. สืบค้นจาก <http://www.pochanukul.com> ข้อมูลเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2560.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล อาจารย์สุรเดช สิทธิรักษ์
 วุฒิการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 จากโรงเรียนต่างอยพัฒนาศึกษา
 สำเร็จปริญญาตรีศึกษาศาสตร์บัณฑิต(คหกรรมศาสตร์)
 จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
 ตำแหน่งหน้าที่ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการโรงแรม
 การงานปัจจุบัน อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ โรงแรม วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ

